

DOMOVNÍK

č. 7 – PRÁZDNINY 2012

CITÁT MĚSÍCE: „Kdo se dnes může radovat, nemá čekat do zítřka!“

Německé přísloví

Dále čtete:

- Když se spojí fotbal, byznys a charita (str. 2)
- Interview s Michalem Chrzibkem (str. 4)
- Zase padal déšť (str. 5)

Pokud člověk není úplně mrtvý, tak je vlastně zdravý!

Martin se nejmenuje Martin. Jméno jsme mu změnili na jeho prosbu. Pracuje na jednom z chráněných pracovišť Charity Opava, a to i přesto, že jej mnohdy vysiluje jen cesta do zaměstnání. Někdy je mu tak špatně, že musí zůstat doma, ale možnost pracovat a být mezi lidmi mu pomáhá nemyslet jen na svou chorobu. Když je sám, zavřený v bytě, depresivní myšlenky je nemožné odehnat.

Před devíti lety mu lékaři diagnostikovali nevyléčitelnou nemoc, se kterou se statečně pere a statečně bojuje i o svá práva, která mu jsou upírána. Bylo mu okolo dvaceti, měl dobrou práci i vlastní bydlení a celý život před sebou. Pak si zlomil nohu a začaly problémy. Rok strávil na nemocenské a lékaři si nevěděli rady. Podle nich byla noha zdravá, Martin ale chodil jen těžce a přibývaly i další potíže. „Poslali mě do nemocnice, kde jsem se podrobil několika vyšetřením. Až z mozkomíšního moku zjistili, co mi vlastně je. Diagnóza mi ale nic neříkala, nevěděl jsem, co je to za nemoc, a ani lékaři mě nijak zvlášť nepoučili. Musel jsem se sám zajímat a shánět informace. Abych se dověděl, co mohu dělat, jak se mám chovat, na co si mám dát pozor, čeho se vyvarovat úplně, musel jsem postupovat

málem jako soukromý detektiv. Bylo to zoufalé a vyprávět, co tato choroba obnáší, čím už jsem si prošel, to by bylo na román. Celý organismus je zasažen a nefunguje vlastně nic,“ říká Martin, který se musí vyvarovat každého nachlazení, každé sebemenší infekce – a měl by se chránit před stresem. Největším spouštěčem nových útoků nemoci je podle něj psychika a ta je značně podlomena bezohledností, s jakou mu byl před časem odebrán invalidní důchod. „Na ministerstvu někdo vytvoří nějaké tabulky a vůbec nemá ponětí, co člověk s takovou nemocí vůbec zažívá a co musí překonávat, aby alespoň trochu fungoval. Případá mi to, jako by si mysleli, že dokud člověk není úplně mrtvý, tak je vlastně zdravý,“ pokračuje Martin. Vzhledem k tomu, že právě nyní mladý muž bojuje o

to, aby mu byl plný invalidní důchod opět přiznán – neuvedeme název nemoci. Jen dodejme, že se nejedná o AIDS.

Devět uplynulých let se na Martinovi podepsalo těžkými depresemi. Nejhorší to bylo tehdy, když byl uznán zdravým, přestože každý lékař snad ví, že nemoc nelze vyléčit a s nejmodernější léčbou lze jen potlačit její rozvoj. Ale proč se divit, není to tak dávno, co v televizi vystoupil muž na vozíku, který měl amputované obě nohy – a také byl revizním lékařem prohlášen za zdravého. Možná to byla reakce na fakt, že Martin začal pracovat v opavské Charitě, kde našel smysluplnou činnost i vlivné přijetí. V práci totiž viděl řešení, jak se svým životem udělat něco zásadního, a to přesto, že každý pohyb mu často činí neskutečné potíže. Netušil však, že cena bude tak vysoká. Tehdy začal myslet na sebevraždu a nakonec mu pomohla až silná antidepressiva, později také jóga a zdravá výživa.

Proti rozhodnutí revizního lékaře se Martin dvakrát odvolal. Pak už podle něj lze podat buď žalobu nebo požádat o pomoc ombudsmana. „Obrátili jsme se na Pavla Vervaňovského, musela to vyřizovat mamka, protože mě to totálně ubíjí. Dnes už vím, že to prošetřil se závěrem, že mi plný invalidní důchod byl odebrán neoprávněně. Ale jak to vše dopadne, zatím ještě čekám,“ uzavírá Martin, který je příkladem toho, že žádný boj se nemá vzdávat ani ve chvíli, kdy už člověk myslí, že nemá žádné síly. „Nejsme stroje ani zvířata a máme svá práva. Chci jen to, co mi náleží!“ A to je také vzkaz všem, kterým se stalo totéž.

Slovo ředitele

Užijte si léto!

Nastal čas prázdnin a dovolených. Věřím, že jste se na letní vlnu přije mně naladili už během Sluníčkového odpoledne, které je pro nás Charitáky neklamným znamením, že vytoužený odpočinek je na dosah. Zároveň je příležitostí k neformálnímu a přátelskému setkání s kolegy z jiných pracovišť. Možná se právě teď chystáte vyrazit někam k moři, možná budete poznávat krásy Česka nebo zvolíte relax doma. Chtěl bych vám dnes popřát, abyste si své volno užili ve zdraví a podle svých představ. Zasloužíte si to, celý rok jste tvrdě pracovali a do své práce vkládáte i svá srdce. Jsem rád, že si toho všiml také auditor Petr Kozel, který u nás v závěru června prováděl dohledový audit. Ocenil váš citlivý přístup ke klientům, ale i kolegiální a přátelské vztahy na pracovištích. Práce vás čeká i po návratu z dovolených. Naprostá většina středisek nezvolní ani během prázdnin, pro mnohé z vás tak bude dovolená vykoupená ještě větším nasazením, protože se budete muset vzájemně zastupovat. Přeji vám proto, abyste načerpali novou energii a vrátili se odpočatí a plní sil, které budete potřebovat. Věřím, že se ve zdraví zase všichni setkáme nad novými úkoly, které nás čekají.

Jan HANUŠ, ředitel

+ PRÁZDNINY

Audit proběhl úspěšně

V červnu proběhl v Charitě Opava dohledový audit systému jakosti a environmentu. Jak uvedl zástupce ředitele Tomáš Schaffartzik, audit dopadl dobře. Auditor Petr Kozel si všiml všeho a vyjádřil se, že lidé z Charity jsou opravdu šikovní a citliví. Ocenil také, jakou mimořádnou pozornost věnují klientům, pacientům i spolupracovníkům se zdravotním postižením.

— PRÁZDNINY

Kozy snědly izolaci

Při nedávných vytrvalých deštích protekla zdí, sousedící s výběhem koz sousední Veterinární kliniky, zapáchající voda až do místnosti Chráněných dílen sv. Josefa. Zeď sice byla chráněna, avšak kozy a ovce nejspíš izolaci snědly. Budeme muset udělat nezbytné úpravy a vybudovat žlab, aby se situace neopakovala.

TERNO
SUPERMARKET

Nakupujte v supermarketu
Terno v Opavě - Jaktari

STALO SE

• Ručičky v hlíně

Letošní Den dětí v Neškole, který se uskutečnil počátkem června, zaznamenal mezi maminkami velký zájem. Chvilími bylo do slova narváno. Jak uvedla vedoucí Svatava Bláhová, jedním z největších lákadel byla možnost otisknout si ručičku svého dítěte do keramické hlíny. Toho využilo asi padesát maminek a mnohé si památeční placku ozdobily nejen jménem dítěte, ale také různými ornamenty. Krásnou památku vypálili v Chráněných dílnách sv. Josefa.

• Sekce se přestěhovala

Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení je již v novém. Stěhování do Charitního domu na Kylesšovskou 4 proběhlo hladce. A protože v sekci pracují téměř samé ženy, přišlo pomoci šest silných mužů, většinou rodinných příslušníků nebo přátel zaměstnankyň. Za sekci však málem položila život vedoucí Pokojného přístavu Libuše Smějová, která se nevyhýbala žádné práci, přestože jí bylo celou dobu špatně. Večer se situace zdramatizovala a musela být převezena do nemocnice, kde se podrobila operaci slepého střeva. „Ráda bych svému úžasnému kolektivu ze srdce poděkovala za dobře odvedenou práci a obětavost, s jakou se do stěhování všichni vrhli, přestože byl víkend,“ pochválila sekci na závěr manažerka Petra Thiemlová.

KALENDÁRIUM

* **V srpnu 1995** je organizována charitní pouť na Velehrad.
* **V červenci 1998** převzala Charita Opava prodejnu na Kolářské ulici 14.
* **V srpnu 2002** pomáhali dobrovolníci z Holandska se stavebními pracemi v Charitě Opava.
* **V červenci 2004** uspořádala Neškola příměstský tábor pro romské děti.
* **V srpnu 2007** fotografovali v Charitě studenti Institutu tvůrčí fotografie pod vedením Jindřicha Štreita.

Alena a Evka: „Taneční byly fajn, jen partneři moc nemluví!“

Alena Šofrová z Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách mívá ve středu vaření, ale v uplynulých dvou měsících se místo toho chodila učit tancovat. Sice jí bylo zpočátku trochu líto, že kulinářské umění šlo stranou, jak ale uvedla, tancování ji nakonec bavilo víc. Spolu s ní docházela do tanečních také další obyvatelka domu Eva Rohovská.

Kurz tance a společenského chování uspořádalo pro lidi s mentálním, duševním a zdravotním postižením občanské sdružení Fokus Opava ve spolupráci s taneční školou Vítr Mirka Spáčil. Taneční probíhaly od dubna do konce května v Seniorcentru v Kateřinkách a v pátek 1. června se ve velkém sále Minoritského kláštera v Opavě uskutečnila slavnostní kolona. Zatímco pro Alenu byl kurz prvním setkáním s tancem, Eva je již ostřílenou matadorkou. Do tanečních chodila před dvěma lety v rámci aktivit charitní sociálně terapeutické dílny Radost. Také tam je vedl ex-

centní taneční mistr Mirek Spáčil. „Pan Spáčil je úžasný, moc dobře to s námi umí a pořád nás povzbuzuje. Člověk se vůbec nemusí stresovat,“ vzdává mistru hold Eva Rohovská, která se však trochu rozmýšlela, zda si taneční zopakuje. „Měla jsem problémy se zády, tak jsem se bála, aby se to nezhoršilo. Ale naopak, tancem jsem se rozpochybovala a bolesti ustaly,“ vysvětluje Eva. Obě děvčata shodně říkají, že se na každou hodinu těšila a kolona byla pro ně velkým zážitkem, na který se pečlivě připravovala. Alenu nejvíce bavily country tance, Evu zase limbo. S

pomocí svých klíčových pracovníků z Domu sv. Cyrila a Metoděje, Aničky Vaňkové a Petry Hrbáčové, si pak pro tuto příležitost obě pořídily úplně novou garderobu. Alena zvolila červenou společenskou halenku a černou sukni, Eva překvapila dlouhými, zářivě modrými šaty se stříbrnou aplikací. Její model bez rukávů jí sice způsobil menší nachlazení, ale radost ze závěrečné, kde se navíc představila i jako zpěvačka, jí to rozhodně nezkazilo. Evička zazpívala starý známý hit Helenky Vondráčkové Červená řeka a na kytaru ji přitom doprovázel Svatopluk Winkler z Fokusu.

Jen taneční partneři děvčata z Vlastoviček trošičku zklamali. Zdeněk a Vlastík sice podle Aleny i Evy tancovali skvěle, téměř si s nimi ale nepovíдали. „Bavili se hlavně mezi sebou,“ řekla Alena, která přesto Zdeněkovi donesla bonboniéru jako dárek na rozloučenou. Vyzbrojena bonboniérou přišla na kolonu také Eva, ta ji však nedarovala „svému“ Vlastíkovi, ale obdivovanému tanečnímu mistrovi Mirku Spáčilovi.

Radost Aleny a Evy podpořili také zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje a přátelé z domu i z Radosti. Mezi nimi byl i nevidomý Petr Vrána, který uvedl, že si umí úplně jasně představit, jak obě lehce krouží po parketu, a že to musí být paráda. Dívky budou mít na památku i film, který natočil Václav Burda.

Když se spojí fotbal, byznys a charita

Součet vítězků prestižní charitativní akce „Pomozte postiženým dětem“, kterou již jedenáct let pořádá pod hlavičkou OFS Opava Andreas Drastík s pomocí svých přátel Pavla Novotného a Petra Kašného, dosáhl letos výše blízké dvěma milionům korun.

Stacionář Mraveneček tak získal již 1.894.218 korun, které významně pomáhají financovat provoz a v posledních letech také aplikaci bazální stimulace. Jedná se o rehabilitační metodu, která zlepšuje kvalitu života klientů Mravenečku, postižených těžkým kombinovanými vadami. Připomeňme, že z vítězků akce byl v minulosti zakoupen speciálně upravený automobil pro převoz

uživatelů. Letošní akci, která se už tradičně konala ve sportovním areálu v Kravařích, navštívilo zhruba třináct set návštěvníků. Na programu byl nejprve turnaj sponzorů. Letos jej vyhrálo mužstvo 02 Telefonica ČR. Remízou 7:7 pak dopadl hlavní tahák fotbalového odpoledne, v němž se utkaly Sportovní osobnosti a Stará garda Opavy. Sympatická je skutečnost, že akci svou účastí pravi-

delně podporují známé tváře (nejen) opavského fotbalu, například bývalá hvězda polské ligy Lumír Sedláček, Jaroslav Kolínek – a letos jsme mohli v Kravařích potkat i nejlepšího hlavíčkáře všech dob Aloise Grussmanna.

Večer se uskutečnilo setkání sponzorů v kravařském Bully centru, kde ředitel Charity Opava Jan Hanuš převzal symbolický šek ve výši 310.263 korun. „Když si uvědomíme, že výtěžek první akce byl pět tisíc korun a za jedenáct ročníků se vyšplhal na necelé dva miliony, je to opravdu husarský kousek. Až se tají dech. Děkuji všem – organizátorům, sponzorům, drobným dárcům, sportovcům a také návštěvníkům akce,“ uvedl Jan Hanuš.

„Letos jsme zaznamenali nejvyšší účast diváků za všech 11 ročníků, proto věřím, že v příštím roce bude účast ještě větší a rovněž se nám podaří navýšit i výtěžek z této akce,“ vyjádřil uspokojení i naději jeden z organizátorů Pavel Novotný, čímž dal jasně najevo, že akce „Pomozte postiženým dětem“ nekončí.

Sláva vítězům, čest poraženým! Klienti Charity Opava získali 3 medaile

Smáli se a objímali a rozverně přitom o sebe tukali stříbrnými poháry, jako by si chtěli připít na úspěch, který se jim podařil. Dva mladí muži z Radosti, Jarek Vltavský a Radim Katerinec, měli důvod k veselí. Zazářili na letošní Olympiádě pro tělesně postižené sportovce, která se v závěru května uskutečnila na školním hřišti Základní školy na Englišově ulici.

Byla to již desátá olympiáda v pořadí a zúčastnili se jí opět klienti dvou charitních středisek – Mravenčku a Radosti. Uživatelé Radosti ale stejně jako loni reprezentovali Společnost pro podporu mentálně postižených. Na to doplatil loňský vítěz trojboje Martin Halfar, který není členem této společnosti, a proto za ni nemohl nastoupit. Jak uvedl, bylo mu to líto. Je dobrý v běhu a do poslední chvíle doufal, že si svůj úspěch zopakuje.

Nutno říci, že žádná velká medailová žeň se tentokrát nekonala, nicméně všichni si svůj sportovní

svátek užili v duchu olympijské myšlenky – není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Nejlépe se umístil Radim Katerinec, který získal stříbrnou medaili. Dařilo se mu hlavně v běhu a ve skoku do dálky. „Trénoval jsem se sestřenicí Zuzkou a synovcem Matějem,“ pověděl Radim, kterého oba jeho sparring-partneři i maminka přišli povzbudit přímo na bojiště. A protože měl Radim v květnu dvaatřicáté narozeniny, dobré umístění bral jako dárek navíc.

Také Jarek měl sebou své fanoušky – mamku, strejdu Vráťu a milovanou učitelku Vandu Janečkovou,

která samozřejmě držela palce všem. Rovněž Jarek na olympiádu trénoval, běhal po Slavkově, kde bydlí a prozradil i to, že se modlil mnohem, mnohem více než jindy. Největší radost mu udělalo, že na ovále předběhl mladšího synovce Jirku. Jarek se umístil na třetím místě.

Oba chlápci se pak pochlubili, že už doma nějaké ty poháry z olympiády mají. Velkou radost jim udělaly i věčné dary, které vedle diplomů, medailí a pohárů dostali. Zvláště batohy na kolečkách se jim moc líbily.

V Mravenčku letos utvořili úplně nové družstvo. Vedle zkušeného Marka Lokoče zařadili do družstva dvě dívky – Danielu Heisarovou a Terezu Gajdošovou. A protože sportovci z Mravenčku jsou všichni vozíčkáři, každý měl svého asistenta. V roli hlavního fanouška byl tentokrát mnohonásobný účastník olympiády Lukáš Haim. „Chtěli jsme, aby se letos uživatelé trochu prošťídali a tak jsme vsadili na děvčata,“ uvedla vedoucí Mravenčku Jana Konopková. A sázka se vyplátila.

Tereza, která stacionář navštěvuje teprve rok, získala s pomocí asistentky Jany Chovancové bronzovou medaili. „Radost byla převelká, a to nejen v Mravenčku, dojatá byla i Terečina maminka,“ okomentovala výkon své svěřenkyne Jana Konopková.

Ředitel Jan Hanuš plul po řece Opavě

Ředitel Jan Hanuš je nejen dobrým tátou, ale má i sportovního ducha a hlavně smysl pro humor. Se svými syny Honzou a Pétou se poslední červnovou sobotu vydal na velkou recesistickou plavbu po řece Opavě. Vávrovští hasiči totiž pořádali oblíbenou Neckýádu, která každoročně zahajuje letní sezónu a Hanušovi kluci si moc přáli být u toho.

Z Držkovického přístavu vyplulo za velkého aplausu deset prazvláštních plavidel a totéž lze říci i o posádkách. Trasu do Vávrovic tak zdolával například trochu přerostlý motýl Emanuel nebo Sněhurka a sedm trpaslíků, ale i

lidojedi, kteří si na palubě opékali nebohého cestovatele. Honza s Pétou vymysleli, že půjdou za vodní ufony. Loď vyráběli společně s tátou a dědou Hanušem. „Nejvíce starostí jsme měli s tím, aby nebyla loď moc těžká a aby

neměla velký ponor. To bychom v mělké vodě neměli vůbec šanci. Všechno jsme to ale zvládli za jediný týden,“ říká ředitel Jan Hanuš, který už jednu Neckýádu absolvoval kdysi se švagrem. S dětmi je to ale něco úplně jiného.

Podařilo se to poprvé, protože v minulosti jim vždy něco zhatilo plány. Buď kluci onemocněli, nebo byla velká voda. „Bylo to fajn a nejdůležitější je, že kluci byli spokojení. Užili jsme si strašně moc legrace,“ poznamenává Jan Hanuš, kterému vůbec nepřekáželo, že kus trasy pádloval v kleče. Loď vodních ufonů byla šedě natřená a celou dobu se jí kouřilo z komína.

Plavba byla zakončena v areálu vávrovické sokolovny. Loď byly vytaženy na pevnou zem a lidé hodnotili, která je nejoriginálnější. Pravidlo rodiny Hanušovy skončilo uprostřed, na pěkném 5. místě. Do bramborové medaile jim chyběl jediný bod. Ale o to tady vlastně vůbec nešlo!

Stane se

• Cyrilometodějská oslava

Ve čtvrtek 5. července se uskuteční už tradiční Cyrilometodějská oslava, kterou každoročně pořádá obec Vlastovičky ve spolupráci s charitním Domem sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené. Tam také tuto událost zahájí ve 14 hodin mše svatá, celebrovaná dvěma kněžími – otcem Petrem Kříbkem a otcem Josefem Motykou. Poté si návštěvníci za doprovodu zaměstnanců prohlédnou dům. Zábavný program proběhne ve sportovním areálu ve Vlastovičkách. Vystoupí zde dechová hudba Kobeřanka, taneční soubor Berušky a bojová umění předvedou kluby Aikido dojo Opava a Holos Vlastovičky. Od 20 hodin začíná hudební produkce skupiny Špek band a kolem dvaadvacáté hodiny se uskuteční ohňová šou. Občerstvení je po celou dobu zajištěno.

• Další změna

Motivační dílna pro duševně nemocné, kterou vede Pavel Rychta, se přestěhovala z Maršákovy ulice do prostor po Sekci služeb seniorům a zdravotnických zařízení na Kylešovské ulici 10. V současné době ještě probíhají úpravy. Pro klienty bude provoz zahájen 23. července.

• Prodeje dílen

Chráněné dílny sv. Josefa budou i letos prodávat na festivalu Colours of Ostrava, a to ve dnech 13. – 15. července. V tomto měsíci je čekají ještě prodeje v Klimkovicích a 29. 7. na dostizích v Albertovci. Vždy ve středu, ve čtvrtek a v pátek nabízejí dílny své zboží na opavských farmářských trzích.

Napsali o nás

• Super!

Staniční lékař MUDr. Aleš Foltys z chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava obdržel z rukou Ing. Pavla Novotného a ředitele Charity Opava Jana Hanuše dárkový poukaz na odběr zdravotnické obuvi pro personál stanice. Pak už nic nebránilo tomu, vyhlásit 11. ročník charitativní akce Pomozte postiženým dětem a předat šeky řediteli Charity Opava panu Hanušovi.

Opavský a hlučinský deník
26. června 2012

„Charita Opava dala mému životu nový smysl,“ říká Michal Chrzibek, dříve klient - dnes dobrovolník Radosti

Do sociálně terapeutické dílny Radost začal sedmatřicetiletý Michal Chrzibek chodit před deseti lety. Ostatní klienti k němu vzhlízejí, je přátelský a každému rád pomůže. Přestože bydlí v Dolním Benešově a jeho čas je v podstatě ohraničen jízdním řádem, nedbá na to. Když je třeba, jede domů až některým dalším spojem. Hodně pomáhá například dívkám, které žijí v chráněném bydlení a mají problém hospodařit samostatně s penězi. Ony vědí, že Michal je doprovodí do obchodů a dohlédne přitom, aby je nikdo neošidil a zároveň aby moc neutráceli. Michal není mentálně postižený, a dnes už není ani klientem. Stal se z něj dobrovolník, což mu hodně pozvedlo sebevědomí.

* Michale, jaké máte zdravotní problémy?

Už od dětství mám epilepsii. Po očkování jsem jako miminko dostal zánět mozkových blan, se kterým jsem se léčil tři měsíce. Z toho se pak vyvinula epilepsie a mělo to svůj vliv i na učení. Původně mi hrozila zvláštní škola, ale měl jsem moc dobrou učitelku, paní Brigitu Moslerovou, která se mi v první a ve druhé třídě hodně věnovala, takže jsem se tomu vyhnul a vychodil normální školu.

* Znepříjemňovala vám nemoc život?

Určitě, mívám jsem časté záchvaty a různá omezení. Zpočátku se mi děcka ve škole smály, ale to je asi normální. Když je někomu sedm let, tak to moc nemůže chápat. Pak už to všichni brali docela dobře. Ale vadilo mi, že mě jako kluka doktoři nechtěli pouštět na letní tábory. Mamka to ale vzala do svých rukou a jezdila tam se mnou – jako kuchařka. Záchvaty jsou nepříjemné a lidé vždy nevědí, o čem se jedná. Jednou jsem měl záchvat, když jsem jel na kole. To mi pomohl starosta ze Sudic. Já nosím v peněžence kartičku, kde je napsáno, že jsem epileptik a co je třeba dělat. Ale v Opavě se mi už stalo, že mě párkrát nechali ležet na zemi. Nepomohla ani moje kartička. Možná si mysleli, že se na zemi válí nějaký opilec, tak se ke mně raději ani nepřibližovali.

* Ovlivnila epilepsie i výběr povolání?

To také. Chtěl jsem se vyučit dřevomodelářem, ale musel jsem jít před posudkovou komisi, a tam mi řekli, že nemůžu pracovat u stroje. Doporučili, abych byl obuvníkem, ale to jsem nechtěl zase já. Nakonec se podařil kompromis, šel jsem se vyučit prodávčem potravin do obchodu naproti Labužníku. Po vyučení jsem tam pracoval

ještě dalších osm let a bavilo mě to. Byla to práce mezi lidmi.

* Co se stalo, že jste se ocitl v Radosti?

Přišel jsem o práci. Majitel rušil obchod a nechal jen malé řeznictví. Byl jsem půl roku na podpoře a nemoc se mi zhoršovala. Záchvaty byly

častější a čtenější. Mamka mě proto odvezla do Prahy na důkladné vyšetření. Tam mi změnili medikaci. Zpočátku se zdálo, že je to lepší, ale pak účinky pominuly a bylo to zase stejné. Tak mi potom častěji měnili léky. Dělat jsem v té době nemohl. A i když jsem hledal práci, moje nemoc vždy každého odradila. Doma je samozřejmě dobře. Mám skvělé rodiče a bráchu Pavla, kteří mi jsou celý můj život oporou. A mamka se stále snaží najít mi nějakou pomoc. Sleduje

všechny informace o nejnovější léčbě. Přesto jsem se bez práce cítil špatně a jak už jsem řekl, odráželo se to na mém zdravotním stavu. Pomoc vlastně přišla z Charity. Mamka znala jednu tehdejší pracovníci – paní Ivu Burianovou, a tak se dověděla o Radosti. Tehdy to byly rehabilitační dílny. Jel jsem se zde podívat, poznal jsem pana Rychtu, který mi všechno ukázal a seznámil mě s tím, co se tady dělá. Hned se mi tady zalíbilo a tak jsem se stal klientem.

* Neměl jste obavy z toho, že budete jen s mentálně a duševně postiženými klienty?

Ne, ani jsem na to nepomyslel. Klienti mě hned přijali mezi sebe. Já jsem se jim přizpůsobil a cítil jsem se mezi nimi dobře. V žádném případě jsem se nechtěl povyšovat, ale od začátku jsem jim rád pomáhal. V té době tady chodila také jedna nevidomá paní, které jsem asistoval. Hlavně při činnostech, které jsme tady dělali, když například zkoušela tkát rohožku nebo vyšít, ale doprovázel jsem ji třeba i k

doktorovi. Ona mě zase učila Braillovo písmo a dala mi takovou tabulku a bodátko. Když z Radosti odešla, tak už jsem se věnoval všem. Ten první rok jsem tady chodil jen dvakrát týdně, jeden den v týdnu jsem pak jezdil do Ostravy, kde jsem si udělal kurz na osobního asistenta. Také jsem dostal pracovní nabídku do domova důchodců v Hlučíně, kde jsem měl dělat na zkrácený úvazek pomocníka údržbáře. Ale doktor to zamítl, tak jsem byl rád, že mohu být nějak prospěšný v Radosti.

* Našel jste si v Radosti přátele?

Mám tady hodně kamarádů, například Evu Rohovskou, Katku Hankovou, Ilonu Věcnkovou, Jarka Vltavského, ale rád mám všechny. Jsou hodně přátelští. Také zaměstnankyně jsou fajn.

* A Michale, jak vás napadlo udělat si kurz osobního asistenta?

Měl jsem vzor v sestřenici, která jezdila s nevidomými dětmi na tábory a já jsem tam také někdy jezdil s ní a pomáhal. Viděl jsem na vlastní oči, že to má smysl. Proto jsem vlastně věděl, jak mám přistupovat k nevidomé paní Květě a jak jí pomoci. Takže, když byla možnost absolvovat kurz, šel jsem do toho. Všechny zkušenosti, které jsem tam získal, mohu dnes využít i v Radosti.

* Vy už vlastně nejste klientem, že?

Teď už tady pracuji tři dny v týdnu jako dobrovolník. Před dvěmi lety to napadlo bývalou vedoucí Radosti Lucku Lichou, která viděla, jak rád ostatním pomáhám a že je na mně spolehnouti. Tak mě zapojila do dobrovolnictví, dostal jsem smlouvu a začal jsem dostávat zodpovědnější úkoly. Za to jsem opravdu rád, protože Charita Opava mi dala nový smysl života. Doma bych asi nevydržel, člověk musí něco dělat. Ten život je pak úplně jiný.

* Co jako dobrovolník děláte?

Všechno, co je třeba. Mám na starost pár lidí, dohlížím na ně a pomáhám jim při běžných činnostech, které tady děláme. Například při výrobě rohožek nebo při tkaní na stavu. Stav umím i rozebrat a zase složit. S některými děvčaty chodím nakupovat. Když jdu s nimi, cítí se bezpečněji. Také dělám kurýra. Roznáším poštu, hlavně před vánocemi. Myslím, že znám v Opavě víc ulic, než kterýkoli Opavan.

* Jak relaxujete?

Rád jezdím na kole a teď mě chytlo sudoku. Rád také poslouchám muziku. Vyhraněný styl nemám, ale líbí se mi Erasure a Turbo. V televizi mě baví detektivky a různé soutěže. V poslední době se dívám hlavně na Prostrěno, AZ kvíz a Taxík. Někdy mi přijde, že bych ty otázky také zvládl, ale jindy jsou tak těžké, že neuhodnu vůbec nic. Takže, i když mě to láká, přihlásit se do takové soutěže bych asi neriskoval. Jinak jezdím do Ostravy, kde navštěvuji Spolek epileptiků. To je taková zábava, máme tam například plavání pod dohledem lékaře, jezdíme na výlety a na schůzkách si vždycky fajn pokekáme. Také chodím na taiči.

* Děkujeme za rozhovor.

Místo sluníčka nám zase padal déšť

Pláštěnka byla nezbytnou výbavou už 14. Sluníčkového odpoledne, které v pátek 22. června uspořádala Charita Opava ve svém areálu v Jaktáři. Oproti loňskému roku, kdy lilo jako z konve a oblohu křižoval jeden blesk za druhým, však bylo počasí přece jen klidnější.

Přestože přeháňky začaly těsně před zahájením této tradiční akce, návštěvníky to neodradilo. Podle meteorologické mapy na internetu přišlo jen nad Opavou, ale déšť nebyl nijak prudký. Lidé proto rozhodně neodcházeli.

Většina soutěží, her a tvořivých činností pro děti se uskutečnila pod střešou a v areálu byl navíc velký stan, v němž se příjemně sedělo i za deště. Zvláště, že po ruce

bylo občerstvení – areálem se linula vůně pečeného trampského cigára a lidé si mohli pochutnat i na domácích sladkostech, které připravily charitní pečovatelky a sestry. K mání byly muffiny, sněhové minitrubíčky, linecká srdce a přímo na místě se smažily tvarohové koblížky. „Všechno se prodalo, nasadili jsme lidové ceny a to se vyplatilo. Téměř každý, kdo ochutnal koblížek, chtěl recept. Ráda

bych poděkovala firmě Klemens z Dolního Benešova, která nám dala trampské cigáro jako sponzorský dar,“ uvedla manažerka Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení Petra Thiemlová. Také ona se zapojila do příprav a jejím dílem byly právě čokoládové muffiny. Ty zmizely z pultu mezi prvními.

„S návštěvností jsme spokojeni, odhadem přišlo asi stopadesát lidí,“ uvedla koordinátorka Sluníčkového odpoledne Marie Gilíková. Déšť nebyl vytrvalý, takže program nemusel být přerušen.

Pod širým nebem proběhla módní přehlídka Chráněné dílny Vlaš-tovičky. Novou kolekci tkaných, pletených a šitých oděvů a módních doplňků předváděly přímo pracovnice dílny, jejich děti a děti jejich přátel. Prezenci svých výrobků tak vzaly do svých rukou, a nebylo to poprvé. Premiéru si odbyly při loňské akci „Měsíc Charity Opava v Hradci nad Moravicí“ a sklídily velký úspěch. Zajistily si tak několik zajímavých zakázek na tkané kabáty a vesty.

Letní nabídku, v níž nechybí pletená ponča, šaty, sukně, kabelky a mošničky, nyní oživilo volnočasovým oblečením, které se hodí na doma, do školky i do školy. Pře-

kvapením je pak zahradní móda – zahradníky a montérky pro děti i maminky, a to v naprosto nečekaných, většinou květinových, de-zénech.

Výrobky se líbily a lidé o ně měli velký zájem. „Tradiční pracovní oděvy jsou převážně červené, modré, zelené. Nedávno přijeli na návštěvu přátelé z Norska a právě květované zahradníky tam jsou nyní velmi módní. Tak jsem se trochu inspirovala a pohráli jsme si s barvami. Máme šikovné švadlenky, které jsou velmi kreativní, zvládnou střihy na míru a šití jim jde od ruky,“ říká vedoucí chráněné dílny Marie Bennková. „Zahradníčky jsme šily s láskou a připomněly jsme si časy, kdy jsme šily vlastním dětem.“ říkají švadlenky Danuše Onderková a Jana Fussková. „Atmosféra byla výborná, moc jsme si to užily“ říká mistrová šicí dílny Jarmila Fišerová.

Sluníčkové odpoledne se opravdu vydařilo. Děti se mohly vydovádět ve skákacím hradu a našlo se také nemálo tanečniců, které na improvizovaný parket přilákala hudební produkce manželů Hudečkových, kteří zde hráli a zpívali. Po celou dobu probíhal také prodej výrobků charitních chráněných dílen a hojně navštěvován byl i bleší trh.

HIT SLUNÍČKOVÉHO ODPOLEDNE! Přáli jste si recept na koblížky, které jste ochutnali na Sluníčkovém odpoledni. Tady jej máte: 250 g měkkého tvarohu, 250 g polohrubé mouky, 4 celá vejce, 6 - 8 lžic mléka, 4 lžíce cukru krupice, 1 prášek do pečiva. Zamícháme a lžící vkládáme těsto do vyšší vrstvy rozpáleného oleje. Po usmažení obalujeme v moučkovém cukru. Dobrou chuť!

✦ Inzerce Charity

Děkujeme

Ráda bych poděkovala všem kolegům z Mravenečku za super práci při přípravách na malování a úklidu, nejen po vymalování, ale i za celkový generální úklid celého stacionáře, včetně skladu. Velký dík!

J. KONOPKOVÁ, Mraveneček

Sháníme

• Kdo daruje?

Neškola shání kočárky pro panenky, karimatky, stavebnice Lego (větší kostky) a puzzle (velké dílky). Najde se někdo, komu tyto věci doma překážejí a chtěl by je darovat? Pouze v pěkném stavu, funkční a čisté. Domluva možná s vedoucí Svatavou Bláhovou na tel. 733 676 707. Děkujeme!

Zaznamenali jsme

• Terežčin úspěch

Představujeme slečnu **Terežku GAJDOŠOVOU**, která se v barvách Mravenečku zúčastnila 10. Olympijských her pro tělesně postižené (více na str. 3) a získala bronzovou medaili v trojboji. Gratulujeme a přejeme jí ještě mnoho sportovních úspěchů!

✦ Listárna Domovníka

Vážený pane řediteli,

jménem dětí a zaměstnanců mateřské školy Elišky Vám velice děkuji za bezplatné poskytnutí speciálních kočárků, speciálních židlí a dalších pomůcek pro tělesně postižené děti. Velmi jste nám tím pomohli, jelikož

některé naše kočárky a pomůcky byly značně opotřebované. Ještě jednou velice děkuji.

Bc. Hana PETERKOVÁ

Vážené Vlastovičky,

uzavírám svoji zubní ordinaci

z vážných zdravotních důvodů – poškození sítnice na jednom oku. Rozhodla jsem se tedy k odeslání větší finanční částky na Vás účet, tj. 20.000,- korun. Členkou s.r.o. jsem i nadále. Zdravím

MUDr. E. BROUKALOVÁ,
Praha

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

✦ Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny o prázdninách

Jako loni, tak i letos, jak nám velí tradice, přejeme Vám štěstí, zdraví a lásky co nejvíce. Ať Vám chutná jídlo, pití a slunce ať pro Vás svítí, ať máte život jako sen, a to nejen v tento den! Během prázdnin oslaví své narozeniny zaměstnanci **Kateřina BITTNEROVÁ, Jana FIALOVÁ, Karin FIURÁŠKOVÁ, Alena FLASAROVÁ, Marie GRŠKOVÁ, René HARASIM, Eva HARAZIMOVÁ, Růžena HONOVÁ, Václav HRBÁČ, Markéta KLÁSKOVÁ, Jana KONOPKOVÁ, Vlasta KREČMEROVÁ, Jiřina KREMŠEROVÁ, Milan KRUMMER, Lucie LENKOVÁ, Vladimíra LHOTSKÁ, Renata MOLNÁROVÁ, Radana PLEVOVÁ, Roman POPOVSKÝ, Tomáš RYCHLÝ, Stanislav SCHINDLER, Dagmar SLIŽOVÁ, Hana STAŇKOVÁ, Milan SUROVČÍK, Marie SVOBODOVÁ, Ondřej ŠERÍK – FUJÁK, Soňa ŠUSTKOVÁ, Renata TENGLEROVÁ, Petra THIEMLOVÁ, Pavel VEVERKA, Irena VLTAVSKÁ, Jana VOJTKOVÁ, Veronika ZEDNÍČKOVÁ a Jana ŽIDKOVÁ.** Všem přejeme vše nejlepší!

* „Když se narodí dítě, člověk si uvědomí, že existuje něco důležitějšího, než je on sám.“ Dne 11. června 2012 se narodil krásný malý klouček **Matěj PRCHALA**. Šťastné mamince **Veronice PRCHALOVÉ** gratulujeme a Matýskovi do života přejeme jen to nejlepší!

Redakce

Radka, Radana a Lucka

* Naše milá **Lucko VEHOVSKÁ**, přijmi naše blahopřání, ať štěstí Tě doprovází, zdraví ať máš náruč plnou, radosti, nechť se jen hrnou, humor ať se neztratí, to vše Ti k narozeninám přejí

Radka, Radana a Romana

* Milá **RADANO**, přejeme ti k Tvým narozeninám hodně štěstí, zdraví, lásky, pohody a ať se Ti splní všechna Tvá přání

Radka, Lucka a Romana

* Naším milým oslavencům - **Renatě TENGLEROVÉ, Markétě KLÁSKOVÉ, Marii SVOBODOVÉ, Vlastě KREČMEROVÉ a Ireně VLTAVSKÉ** přejeme krásné narozeniny, hodně zdraví, energie a pohodu do dalších let.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Slavný den narozenin se blíží, již 45 let se **Tomáš RYCHLÝ** světem plíží. A protože štěstí je něco, co si nemůžeme koupit, ale můžeme si ho navzájem přát, tak ho přejeme opravdu hodně. Krásné narozeniny přejí

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* **Pěťo THIEMLOVÁ**, ať je tvůj život dlouhou a šťastnou procházkou růžovým sadem s těmi, které miluješ a kteří milují tebe!

Redakce

✦ Info servis

Informujeme

• Prázdniny s Neškolou

Také na letošní letní měsíce připravilo mateřské centrum Neškola střední výlety pro děti i jejich maminky. Už 11. 7. se pojedou do kravařského Aquaparku, 18. 7. se stane cílem výletníků Arboretum v Novém Dvoře a 27. 7. navštíví děti Dům sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, kde se bude koupání v krytém bazénu a poté i opékání párků. V srpnu, a to 8. 8., je naplánována návštěva dalšího charitativního střediska Radost, 15. 8. se děti vydají do Stěbořic, aby si zajezdily na koníčkovi a cyklus výletů zakončí 22. 8. prohlídka opavského Mínihoa. Kromě středních výletů bude v Nešcole probíhat stejný nebo podobný program jako během školního roku. Každé pondělí je cvičení s hudbou pro děti od 3 do 6 let a každý pátek výtvarné dopoledne pod vedením odborné pedagožky Základní umělecké školy v Opavě. Provoz je každý den, kromě úterý – kdy je zavřeno, od 8 do 12 hodin. Bližší informace podá vedoucí Svatava Bláhová, tel. 733 676 707. Dovolena v Nešcole proběhne od 2. do 6. července a poté ještě od 30. července do 3. srpna.

• Dvě rekonstrukce

Jak uvedl manažer chráněného zaměstnávání **Tomáš Schaffartzik**, v letních měsících proběhnou dvě rekonstrukce. Charita Opava na ně obdrží prostředky částečně z kraje a částečně od Nadace OKD z programu Chráněná pracovní místa. Ve Vlastovičkách půjde o dvoupatrovou přístavbu, v níž bude kancelář Domu sv. Cyrila a Metoděje a sklad pro chráněnou dílnu, nahoře pak získá novou místnost vedoucí dílny Marie Bennková a učetní. Do její původní kanceláře se nastěhuje šicí dílna a v současné šicí a tkací dílně tak konečně bude více prostoru pro práci s materiálem. Při druhé rekonstrukci půjde o rozšíření šaten v Chráněných dílnách sv. Josefa.

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mluvci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Prázdniny 2012.